

EBA/GL/2014/05

---

7. julij 2014

Smernice

---

o prenosu pomembnega deleža kreditnega tveganja v zvezi s
členoma 243 in 244 Uredbe (EU) št. 575/2013

Smernice Evropskega bančnega organa o prenosu pomembnega deleža tveganja za posle listinjenja

---

Status teh smernic

Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (v nadaljnjem besedilu: uredba o EBA). V skladu s členom 16(3) uredbe o EBA si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje teh smernic.

V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA glede ustreznih nadzornih praks v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora in glede tega, kako bi bilo treba uporabljati zakonodajo Unije na določenih področjih. Organ EBA zato od vseh pristojnih organov in finančnih institucij, na katere je naslovil smernice, pričakuje, da jih bodo upoštevali. Pristojni organi, za katere smernice veljajo, naj jih upoštevajo tako, da jih ustrezno vključijo v svoje nadzorne prakse (npr. s spremembo pravnega okvira ali nadzornih postopkov), tudi takrat, ko so smernice namenjene predvsem institucijam.

Zahteve v zvezi s poročanjem

Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) uredbe o EBA do 7. septembra 2014 organ EBA uradno obvestiti, ali te smernice že upoštevajo oziroma jih nameravajo upoštevati, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da smernic ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu iz razdelka 5 na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu s sklicem „EBA/GL/2014/05“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov.

Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) uredbe o EBA objavljena na spletni strani organa EBA.

Naslov I – Področje uporabe in splošna načela

1. Področje uporabe

1. Te smernice se uporabljajo za:

- a. institucije v vlogi originatorja v skladu s členoma 243 in 244 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- b. pristojne organe.

2. Institucije v vlogi originatorja naj uporabljajo (i) splošne zahteve iz teh smernic za vse posle, za katere se zahteva prenos pomembnega deleža tveganja v skladu s členom 243 ali 244 Uredbe (EU) št. 575/2013 in (ii) posebne zahteve iz teh smernic za dosego prenosa pomembnega deleža tveganja na tretje osebe v skladu s členom 243(4) ali 244(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Pristojni organi naj te smernice uporabljajo v naslednjih primerih:

- a. pri opredelitvi poslov listinjenja, za katere se ne šteje, da je bilo kreditno tveganje preneseno, čeprav ti posli izpolnjujejo pogoje iz člena 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- b. pri ugotavljanju skladnosti institucije v vlogi originatorja s splošnimi zahtevami teh smernic za vse posle, za katere se zahteva prenos pomembnega deleža tveganja v skladu s členom 243 ali 244 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- c. pri ugotavljanju skladnosti institucije v vlogi originatorja z zahtevami iz členov 243(4) in 244(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Pristojni organi naj organu EBA vsako leto poleg podatkov, ki mu jih je treba predložiti v skladu s členoma 243(6) in 244(6) Uredbe (EU) št. 575/2013, predložijo tudi podatke o poslih, pregledanih v skladu z odstavkom 3(1) teh smernic, za kar uporabijo predlogo iz Priloge 1.

2. Splošna načela

1. Institucija v vlogi originatorja v tradicionalnem listinjenju, ki izpolnjuje pogoje iz točke (a) ali (b) člena 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko iz izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti izključi zadevne listinjene izpostavljenosti, če je ustrezno, pa tudi zneske pričakovanih izgub, institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju pa lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, če je ustrezno, pa tudi zneske ustreznih izgub, za listinjene izpostavljenosti v skladu s členom 249 Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če pristojni organ glede na posamezen primer odloči, da se ne šteje, da

je bil pomembne delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe, ali če v zvezi s tem listinjenjem ni izpolnjen kateri koli pogoj iz člena 243(5) ali 244(5) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi naj zagotovijo, da so na voljo postopki za opredelitev takšnih poslov listinjenja, ki naj jih pristojni organ ne glede na skladnost s točko (a) ali (b) člena 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 dodatno pregleda v skladu z Naslovom III teh smernic, da se ugotovi, ali je bil s poslom dejansko dosežen sorazmerni prenos kreditnega tveganja na tretje osebe.
3. Pogoji za doseganje prenosa pomembnega deleža tveganja na tretje osebe naj bodo vedno izpolnjeni.
4. Institucije v vlogi originatorja naj ocenijo zanašanje na zunanje bonitetne ocene v svojih analizah poslov, za katere se zahteva prenos pomembnega deleža tveganja, ter povezavo med takšnimi zunanjimi in notranjimi bonitetnimi ocenami.

Naslov II – Merila za pristojne organe pri uporabi člena 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013

3. Merila za določitev, kdaj naj pristojni organi pri uporabi člena 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 opravijo celovit pregled prenosa pomembnega deleža tveganja
  1. Pristojni organi naj za posle listinjenja, ki izpolnjujejo pogoje za doseglo prenosa pomembnega deleža tveganja v skladu s točko (a) ali (b) člena 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, opravijo celovit pregled prenosa pomembnega deleža tveganja v skladu z odstavki od 4 do 10 Naslova III teh smernic, če nastopi katera koli od naslednjih okoliščin iz naslednjega neizčrpnega seznama:
    - a. določeni podatki kažejo, da morda tranše listinjenja, ki se uporabljajo kot ustrezne tranše za dokaz prenosa pomembnega deleža tveganja v skladu s členom 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, niso dovolj velike za predpostavko o sorazmernem prenosu pomembnega deleža tveganja na tretje osebe glede na (i) posebni profil kreditnega tveganja in (ii) ustrezne zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti listinjenih izpostavljenosti tega listinjenja;
    - b. dvomi glede ustreznosti določene bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije (ECAI);
    - c. izgube, nastale pri listinjenih izpostavljenostih v prejšnjih obdobjih, ali drugi podatki, ki kažejo, da:

- i. je morda utemeljena ocena institucije glede pričakovane izgube pri listinjenih izpostavljenostih do zapadlosti posla v skladu s točko (b) člena 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 prenizka, da bi se pomemben delež kreditnega tveganja štel za prenesenega na tretje osebe; Upošteva naj se celotna zapadlost posla, vključno z morebitnim obstojem presežnega razmika;
- ii. je morda kritje, na podlagi katerega pozicije v listinjenju, za katere bi veljalo, da se odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %, presežejo utemeljeno oceno pričakovane izgube do zapadlosti posla, prenizko, da bi se lahko pomembni delež kreditnega tveganja štel za prenesenega na tretje osebe;
- d. visoki stroški institucije v vlogi originatorja pri prenosu kreditnega tveganja na tretje osebe prek določenega listinjenja kažejo, da so lahko visoki stroški tega prenosa dejansko negativno vplivali na prenos kreditnega tveganja, ki je bil formalno dosežen v skladu s točko (a) ali (b) člena 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- e. institucija v vlogi originatorja namerava za zadevne tranše dokazati prenos pomembnega deleža tveganja na tretje osebe v skladu s točko (a) ali (b) člena 243(2) ali 244(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 brez bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije;
- f. ki kažejo, da obstajajo posli listinjenja portfeljev trgovalnih knjig;
- g. obstajajo posli listinjenja z nakupnimi in prodajnimi opcijami, ki niso opcije, za katere se šteje, da ne ovirajo učinkovitega prenosa kreditnega tveganja v skladu z odstavki 5(2), 5(3) in 5(4) teh smernic.

Naslov III – Zahteve za pristojne organe pri uporabi člena 243(4) ali 244(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter pri uporabi člena 243(2) ali 244(2) te uredbe, če nastopi katera koli od okoliščin v skladu z Naslovom II

4. Ocena pomembnosti prenosa kreditnega tveganja

1. Pristojni organi naj ocenijo dokumentacijo in dokaze, ki jih predloži institucija v vlogi originatorja v zvezi z listinjenjem, da ugotovijo, ali je bilo sorazmerno kreditno tveganje preneseno na tretje osebe, in zahtevajo dodatne informacije, če jih potrebujejo za izvedbo ocene. Posebno pozornost naj med drugim namenijo naslednjim dejavnikom, če je ustrezno:

- a. pred listinjenjem zneskom tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, če je ustrezno, zneskom pričakovanih izgub, izračunanih za listinjene izpostavljenosti, po listinjenju pa ustreznim zneskom za tranše, ki jih prenese in zadrži institucija v vlogi originatorja;
  - b. v zvezi z institucijami v vlogi originatorja, ki dokazujejo prenos pomembnega deleža tveganja v skladu s členom 243(4) ali 244(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, metodam, ki se uporabljajo za dokazovanje, da je kreditno tveganje, ki je bilo preneseno, sorazmerno z morebitnim zmanjšanjem kapitalskih zahtev;
  - c. če je institucija v vlogi originatorja za dokaz prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja uporabila notranje modele, ali so ti modeli dovolj zanesljivi, če pa je uporabila zunanje modele, ali so bili ti modeli vključeni v redne postopke institucije v vlogi originatorja in ali institucija v vlogi originatorja ustrezno razume način delovanja modela in njegove osnovne predpostavke;
  - d. če je institucija v vlogi originatorja uporabila predpostavke glede posebnih obremenitev na skupini osnovnih sredstev, ustreznosti takšnih predpostavk ter primerjavi teh predpostavk in dobljenih pričakovanih izgub s predpostavkami in pričakovanimi izgubami, uporabljenimi pri nadzorniškem stresnem testiranju, ali z drugimi empiričnimi viri takšnih podatkov, kot so bonitetne agencije.
2. Pristojni organi naj proučijo, ali institucija v vlogi originatorja dovolj dobro razume osnovna sredstva, da lahko opravi ustrezno analizo prenosa kreditnega tveganja, in ali portfelj vključuje nesistematično tveganje, ki ga institucija v vlogi originatorja ni upoštevala v oceni kreditnega tveganja ali izračunih kapitala. Nesistematično tveganje naj se upošteva na podlagi predpostavk, ki so bolj konzervativne kot predpostavke iz osnovnega scenarija. S tem konzervativizmom naj se poskuša zajeti nesistematično tveganje, ki se lahko ujema z ustreznim scenarijem izjemnih situacij.
  3. Če je institucija v vlogi originatorja določila kapitalске zahteve po listinjenju na podlagi nadzorniške formule, naj pristojni organi proučijo občutljivost kapitalskih zahtev glede zadržanih pozicij v listinjenju institucije v vlogi originatorja na spremembe osnovnih parametrov notranjih bonitetnih ocen (IRB). Če so kapitalске zahteve glede zadržanih pozicij v listinjenju zelo občutljive na majhne spremembe teh parametrov, je manj verjetno, da je bilo sorazmerno kreditno tveganje preneseno.

5. Ocena strukturnih lastnosti

1. Pristojni organi naj ocenijo, ali posel vključuje strukturne lastnosti, ki lahko negativno vplivajo na zahtevani prenos kreditnega tveganja na tretje osebe, kot so opcije odpoklica ali druge pogodbene ureditve, ki pri tradicionalnem listinjenju povečajo verjetnost, da bodo sredstva

prenesena nazaj v bilanco stanja institucije v vlogi originatorja, pri sintetičnem listinjenju pa povečajo verjetnost, da bo kreditno zavarovanje prekinjeno pred zapadlostjo posla.

2. Pri tradicionalnih listinjenjih naj pristojni organi samo za naslednje nakupne opcije, odobrene institucijam v vlogi originatorja, ne štejejo, da škodljivo vplivajo na doseganje učinkovitega prenosa kreditnega tveganja, če te nakupne opcije instituciji v vlogi originatorja ne podeljujejo pravice, da od prevzemnika ponovno odkupi predhodno prenesene izpostavljenosti, zato da pridobi določene koristi, ali jo zavezujejo k ponovnemu prevzemu prenesenega kreditnega tveganja:
  - a. regulativne nakupne opcije ali davčne nakupne opcije, ki se lahko uveljavijo samo, če se spremeni pravni ali regulativni okvir, kar vpliva na vsebino pogodbenega razmerja zadevnega posla listinjenja ali porazdelitev gospodarskih koristi, ki izhajajo iz zadevnega posla listinjenja, katere koli stranke v poslu;
  - b. vgrajene nakupne opcije, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 243(5)(f) uredbe CRR.

Pristojnim organom pri sintetičnih transakcijah ni treba upoštevati nakupnih opcij, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 5(2)(a) ali (b).

3. Poleg tega naj pristojni organi pri tradicionalnem listinjenju, da bi preprečili kakršno koli negotovost, za vsako opcijo, odobreno vlagateljem v listinjenje, štejejo, da originatorju ne omogoča doseči učinkovitega prenosa kreditnega tveganja, razen za opcije, ki se lahko uveljavljajo samo, če institucija v vlogi originatorja krši pogodbo.
4. Pri sintetičnih listinjenjih naj pristojni organi za opcije, odobrene vlagateljem v listinjenje ali dajalcem kreditnega zavarovanja, ki se lahko uveljavljajo samo, če druge stranke, vključene v posel, kršijo pogodbo, ne štejejo, da instituciji v vlogi originatorja ne omogočajo doseči učinkovitega prenosa kreditnega tveganja, če so izpolnjene zahteve iz člena 244(5)(c) uredbe CRR. Pristojni organi naj ocenijo vse druge opcije, odobrene vlagateljem v listinjenje ali dajalcem kreditnega zavarovanja, kot da lahko povzročijo dodatne kapitalske zahteve zaradi neusklajenosti zapadlosti.
5. Pristojni organi naj proučijo, ali je institucija v vlogi originatorja v preteklosti odkupila posle, da bi zaščitila vlagatelje, in ali je upoštevala pravila o posredni podpori iz člena 248 Uredbe (EU) št. 575/2013, da bi zagotovila učinkovit prenos tveganja.
6. Če posli vključujejo obdobja za dopolnitev, naj pristojni organi upoštevajo merila upravičenosti za osnovno skupino sredstev ter najmanjšo in največjo kreditno kakovost primernih sredstev ter proučijo, ali je mogoče sredstva v strukturi nadomestiti, da bi bili vlagatelji zaščiteni pred izgubami, ob hkratnem povečanju kreditnega tveganja za institucijo v vlogi originatorja, da se zagotovi učinkovit prenos tveganja.

7. Pristojni organi naj ob izvedbi listinjenja preverijo, da posli ne vključujejo vgrajenega mehanizma, ki bi sčasoma nesorazmerno zmanjšal znesek kreditnega tveganja, ki ga institucija v vlogi originatorja prenese na tretje osebe.
6. Neuskklajenosti med kreditnim zavarovanjem in osnovnimi sredstvi pri sintetičnih listinjenjih
1. Pristojni organi naj preverijo, ali obstajajo neuskklajenosti zapadlosti ali valutne neuskklajenosti med zagotovljenim zavarovanjem in osnovnimi sredstvi. Pri proučitvi zapadlosti zavarovanja naj preverijo, ali lahko nakupne opcije ali druge lastnosti v praksi skrajšajo zapadlost zavarovanja in kako je to povezano s predvidenim časom neplačil v skupini sredstev.
  2. Pristojni organi naj ocenijo neuskklajenosti zapadlosti za posle, pri katerih je mogoče skupine sredstev dopolniti, ker jih lahko institucije v vlogi originatorja proti koncu obdobja zavarovanja nadomestijo s sredstvi z daljšo zapadlostjo, s čimer se poveča neuskklajenost zapadlosti.
  3. Pristojni organi naj ocenijo valutne neuskklajenosti za posle, pri katerih skupine sredstev vsebujejo drug valutni profil za obveznosti. Če se pojavijo takšne neuskklajenosti, naj se za kapitalsko olajšavo, ki se poskuša doseči v skladu s stališčem pristojnih organov, uporabijo preudarni odbitki. Oцени naj se primernost ublažitvenih instrumentov, kot so valutne zamenjave, in sicer ob upoštevanju zamenjanega zneska, trajanja zamenjave in morebitnih pogojnih sprožilnih dogodkov.
7. Kreditno zavarovanje za sintetična listinjenja
1. Če se listinjenje doseže sintetično s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom ali jamstvom, naj pristojni organi zagotovijo, da kreditno zavarovanje izpolnjuje vse ustrezne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in zagotavlja zadostno gotovost glede plačila, da ne vpliva negativno na prenos kreditnega tveganja. Pri stvarnem kreditnem zavarovanju naj se preverijo dogovori o zavarovanju s premoženjem, vključno s tem, ali izpolnjujejo vse zadevne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 za stvarno kreditno zavarovanje. Pri osebnem kreditnem zavarovanju naj pristojni organi preverijo, ali so bile sprejete ustrezne ureditve za zagotovitev pravočasnega plačila.
  2. Pristojni organi naj proučijo kreditne dogodke, zajete v pridobljeno kreditno zavarovanje (npr. ali to vključuje običajne kreditne dogodke, kot so stečaj, neplačilo ali prestrukturiranje posojil).
  3. Če premije, plačane za zagotovljeno kreditno zavarovanje, niso priznane v izkazu poslovnega izida institucije v vlogi originatorja, naj pristojni organi preverijo, ali so premije, plačane dajalcem kreditnega zavarovanja, pretirano visoke, tako da bodo negativno vplivale na prenos pomembnega deleža tveganja. To se lahko oceni na več načinov, na primer s pregledom plačanih premij glede na (i) donos skupine sredstev, (ii) izgube, ki jih krije

zavarovanje, (iii) pravične tržne stopnje ali (iv) s kombinacijo teh različnih dejavnikov. Pristojni organi naj tudi preverijo, ali poleg premij obstajajo tudi druge lastnosti posla, kot na primer opravnine, ki dejansko tako zvišajo strošek zagotovljenega zavarovanja, da bo to negativno vplivalo na prenos kreditnega tveganja.

4. Če se premije plačajo vnaprej ali če niso povezane z izgubami v skupini sredstev, za katera se zagotovi zavarovanje ali drugo jamstvo, naj pristojni organi proučijo, ali to zmanjšuje obseg prenosa kreditnega tveganja.

8. Prenos pomembnega deleža tveganja na tretje osebe

1. Pristojni organi naj ocenijo, ali je pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe, ki z institucijo v vlogi originatorja niso povezane tako, da bi lahko to negativno vplivalo na prenos kreditnega tveganja. Pri oceni prenosa pomembnega deleža tveganja naj proučijo vse ustrezne povezave med vlagatelji ali dajalci kreditnega zavarovanja in institucijo v vlogi originatorja, prav tako pa naj proučijo, ali institucija v vlogi originatorja tretjim osebam zagotavlja znatno financiranje.

9. Bonitetne ocene

1. Če institucija v vlogi originatorja za izračun kapitalskih zahtev za svoje izpostavljenosti iz naslova listinjenja uporablja metodo na podlagi bonitetnih ocen iz člena 261 Uredbe (EU) št. 575/2013, naj pristojni organi preverijo, ali ima izbrana bonitetna agencija po njihovih informacijah ustrezne izkušnje in strokovno znanje o razredu sredstev, ki se ocenjujejo.

10. Notranje politike za oceno prenosa kreditnega tveganja in pomembnega deleža tveganja

1. Pristojni organi naj preverijo, ali ima institucija v vlogi originatorja vzpostavljene ustrezne notranje politike za izvajanje svoje ocene prenosa kreditnega tveganja in pomembnega deleža tveganja. Poleg začetne ocene posla, ko institucija v vlogi originatorja prvič zahteva izključitev listinjenih izpostavljenosti iz izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, če je ustrezno, zneskov pričakovanih izgub, naj to vključuje tudi redno ocenjevanje prenosa pomembnega deleža tveganja med trajanjem posla.

Naslov IV – Zahteve za institucije v vlogi originatorja

Del 1 – Splošne zahteve za vse posle, za katere se zahteva prenos pomembnega deleža tveganja v skladu s členoma 243 in 244 Uredbe (EU) št. 575/2013

11. Zahteve v zvezi s prenosom pomembnega deleža tveganja

1. Institucije v vlogi originatorja naj pristojnemu organu zagotovijo vse zahtevane informacije o listinjenjih, na katerih nameravajo dokazati prenos pomembnega deleža tveganja, da lahko pristojni organi opravijo oceno prenosa pomembnega deleža tveganja na tretje osebe v skladu z naslovi od I do III teh smernic.
2. Institucije v vlogi originatorja naj zadevni pristojni organ uradno obvestijo vsaj o vseh listinjenjih, na katerih nameravajo dokazati prenos pomembnega deleža tveganja, ki po strukturi in sestavi portfelja ni podoben predhodnim poslom, o katerih jih je institucija uradno obvestila.

12. Upravljanje in politike na področju ocen prenosa pomembnega deleža tveganja

1. Institucije v vlogi originatorja naj vzpostavijo postopek upravljanja za ocenjevanje poslov, za katere se zahteva prenos pomembnega deleža tveganja. Ta postopek naj vključuje podrobnosti o zadevnih odborih, morebitnih notranjih postopkih odobritve ter dokazih o ustrezni vključitvi deležnikov ter ustrezni revizijski sledi dokumentacije.
2. Institucije v vlogi originatorja naj imajo ustrezne sisteme in kontrole za prenos pomembnega deleža tveganja prek listinjenja, vključno z rednim spremljanjem zahtev za prenos pomembnega deleža tveganja, vsaj vsako četrletje, med zapadlostjo zadevnih poslov.
3. Institucije v vlogi originatorja naj sprejmejo politike in metodologije, ki zagotavljajo stalno skladnost z vsemi zahtevami glede prenosa pomembnega deleža tveganja v skladu s členoma 243 in 244 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Del 2 – Posebne zahteve za institucije v vlogi originatorja za upoštevanje člena 243(4) ali 244(4) Uredbe (EU) št. 575/2013

13. Upravljanje tveganj in samoocenjevanje

1. Institucije v vlogi originatorja naj sprejmejo politike in metodologije, ki zagotavljajo, da je morebitno zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki jih dosežejo z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe.
2. Politike institucij v vlogi originatorja na področju prenosa pomembnega deleža tveganja naj bodo vključene v njihove splošnejše strategije o razporeditvi kapitala. Zlasti naj bo v politikah institucij v vlogi originatorja na področju prenosa kreditnega tveganja in pomembnega deleža tveganja na tretje osebe določen način uskladitve poslov, za katere se zahteva prenos pomembnega deleža tveganja, s splošnimi strategijami institucij v vlogi originatorja na področju upravljanja tveganj in razporeditvijo notranjega kapitala.
3. Institucije v vlogi originatorja naj ocenijo tveganja, vključena v morebitne posle, za katere se zahteva prenos pomembnega deleža tveganja, vključno z oceno tveganja osnovnih sredstev, oceno strukture listinjenja, ob upoštevanju kreditnega tveganja tranš in drugih zadevnih dejavnikov, ki vplivajo na vsebino prenosa kreditnega tveganja.
4. Institucije v vlogi originatorja naj pri oceni prenosa pomembnega deleža tveganja upoštevajo tudi, ali je morebitno zmanjšanje kapitalskih zahtev v skladu z doseženim prenosom ekonomskega kreditnega tveganja, na primer s primerjavo učinkov listinjenja na ekonomski kapital institucij v vlogi originatorja in kapitalske zahteve institucij v vlogi originatorja.
5. Institucije v vlogi originatorja naj analizirajo, ali si lahko glede na dobiček, kapital in splošno finančno stanje razumno privoščijo plačilo premij v okviru zadevnih poslov.

14. Druge zahteve

1. Institucije v vlogi originatorja naj uporabljajo ustrezne metode in postopke za oceno in dokaz prenosa pomembnega deleža tveganja.
2. Institucije v vlogi originatorja naj pri oceni prenosa pomembnega deleža tveganja ocenijo pričakovano izgubo (EL) in nepričakovano izgubo (UL) listinjenih sredstev med zapadlostjo posla.
3. Institucije v vlogi originatorja naj upoštevajo strukturo posla in strukturne lastnosti listinjenja, na primer, ali je transakcija gotovinska ali sintetična in ali obstajajo morebitne tehnike varovanja ali neusklajenosti zapadlosti.

4. Institucije v vlogi originatorja naj za opredelitev dejavnikov, ki lahko negativno vplivajo na prenos kreditnega tveganja in prenos pomembnega deleža tveganja na tretje osebe, ocenijo stopnjo zmanjšanja kreditnega tveganja ali prenosa kreditnega tveganja posla ob upoštevanju tudi naslednjih dejavnikov, če je ustrezno:
- a. primerjave trenutne vrednosti premij in drugih stroškov, ki še niso priznani v lastnih sredstvih, z izgubami zavarovanih izpostavljenosti na podlagi različnih stresnih scenarijev;
  - b. oblikovanja cene posla glede na tržne cene, vključno z ustreznim upoštevanjem plačil premij;
  - c. časovnega okvira plačil v okviru posla, vključno z morebitnimi razlikami v časovnem okviru med rezervacijami za zavarovane izpostavljenosti ali odpisi zavarovanih izpostavljenosti institucij v vlogi originatorja ter plačili prodajalca zavarovanja;
  - d. pregleda ustreznih datumov nakupov za oceno verjetnega trajanja zagotovljenega kreditnega zavarovanja glede na morebitni časovni okvir prihodnjih izgub na zavarovanih izpostavljenostih;
  - e. ocene kreditnega tveganja nasprotne stranke, zlasti analize, ali bi lahko nekatere okoliščine povečale odvisnost institucij v vlogi originatorja od nasprotne stranke, ki zagotovi kreditno zavarovanje, ob hkratni oslabitvi zmožnosti nasprotne stranke za izpolnitev svojih obveznosti;
  - f. narave povezave med različnimi subjekti, vključenimi v posel (originator, organizator, vlagatelj, prodajalec zavarovanja itd.);
  - g. obstoja implicitnih oblik kreditne izboljšave;
  - h. velikosti vmesnih in podrejenih tranš glede na profil kreditnega tveganja osnovnih izpostavljenosti ter
  - i. ocene kreditnega tveganja osnovnih sredstev: to bi bilo mogoče doseči z uporabo težkih razmer za osnovna sredstva, oceno plačilnega profila izpostavljenosti kreditnemu tveganju osnovnih sredstev, ovrednotenjem ključnih dejavnikov kreditnega tveganja (tj. izguba ob neplačilu (LGD), verjetnost neplačila (PD), vrednost izpostavljenosti (EAD) itd.).

Naslov V – Končne določbe in izvajanje

Pristojni nacionalni organi naj te smernice izvajajo tako, da jih v šestih mesecih po njihovem sprejetju vključijo v svoje nadzorne postopke. Nato naj zagotovijo, da jih institucije v celoti upoštevajo za vse posle, sklenjene po njihovem sprejetju.

Priloga 1 – Predloga za poročanje za pristojne organe

Ime pristojnega organa	Posel X
Datum ocene nacionalnega varnostnega organa(NSA):	DD/MM/LLLL
Rezultat pregleda NSA	
CRR – upoštevani člen:	<243(2), 243(4), 244(2), 244(4)>
Razlogi za celovito oceno:	<GL Naslov II, odst. 1, drugo>
Nakupne opcije originatorja, vključene v posel:	<da, ne>
Vrsta zavarovanja:	{RMBS (finančni instrument, zavarovan s stanovanjsko hipoteko), CMBS (finančni instrument, zavarovan s hipoteko na poslovno nepremičnino), študentska posojila, posojila podjetjem, posojila s finančnim vzvodom, posojilo CRE (posojilo, zavarovano s poslovno nepremičnino), trgovinsko financiranje itd.}
Referenčna valuta („Ccy“):	
Teoretični znesek posla (v Ccy):	mm
RWA (tveganju prilagojena sredstva) pred listinjenjem (v Ccy):	mm
Kapitalske olajšave pred listinjenjem (v Ccy):	mm
RWA, ki ustreza kapitalskim olajšavam pred listinjenjem (v Ccy):	= Kapitalske olajšave pred listinjenjem (v Ccy) / 8 %
Skupni ustrezeni znesek RWA pred listinjenjem (v Ccy):	= RWA, ki ustreza kapitalskim olajšavam pred listinjenjem (v Ccy) + RWA pred listinjenjem (v Ccy)
RWA po listinjenju za zadržane tranše (v Ccy):	mm
Kapitalske olajšave po listinjenju (v Ccy):	mm
RWA, ki ustreza kapitalskim olajšavam po listinjenju (v Ccy):	= Kapitalske olajšave po listinjenju (v Ccy) / 8 %
Skupni ustrezeni znesek RWA po listinjenju (v Ccy):	= RWA, ki ustreza kapitalskim olajšavam po listinjenju (v Ccy) + RWA po listinjenju za zadržane tranše (v Ccy)
Zmanjšanje RWA, ki se nato zahteva (v Ccy):	Skupni ustrezeni znesek RWA pred listinjenjem (v Ccy) – skupni ustrezeni znesek RWA po listinjenju (v Ccy)
Zmanjšanje RWA, nato ki se zahteva (v %):	Zmanjšanje RWA, ki se nato zahteva (v Ccy) / skupni ustrezeni znesek RWA pred listinjenjem (v Ccy)
Tranša prve izgube (v Ccy):	mm
Tranša prve izgube (v %):	%
Tranša prve izgube zadržana?	
% zadržane tranše prve izgube:	%
Vmesna tranša (v Ccy):	mm
Vmesna tranša (v %):	%
Vmesna tranša zadržana?	
% zadržane vmesne tranše:	%
Nadrejena tranša (v Ccy):	mm
Nadrejena tranša (v %):	%
Nadrejena tranša zadržana?	
% zadržane nadrejene tranše:	%
Izvršitvena točka prodanega tveganja (Attachment Point of Risk Sold)(v %):	%
Točka odvojitve prodanega tveganja (Detachment Point of Risk Sold) (v %):	%
Velikost referenčnega portfelja (v Ccy):	mm
EL (pričakovana izguba) (v Ccy):	mm
EL (v %):	= EL / velikost referenčnega portfelja
EL + UL (nepričakovana izguba) (v Ccy):	mm
EL + UL (v %):	(EL + UL) / velikost referenčnega portfelja
Prenos tveganja, ki ga zahteva institucija v vlogi originatorja (v %):	%

Ime pristojnega organa	Posel X
Kakovostne informacije o oceni	NSA naj vključi besedne informacije o oceni prenosa pomembnega deleža tveganja in ključnih pomislekih glede odobritve, vključno v zvezi s strukturnimi lastnostmi (npr. nakupne opcije originatorja), vprašanja v zvezi s sintetičnimi listinjenji, prenosom pomembnega deleža tveganja na tretje osebe, bonitetnih ocenah itd. (če je ustrezno)